

בש"פ 1087/18 - מדינת ישראל נגד עמית פוגל, יהושוע שוקי רבי, מרדכי יאיר חסין, זלמן שלמה ניאמצ'יק, אופיר ניאמצ'יק

בבית המשפט העליון

בש"פ 1087/18 - ב'

לפני: כבוד השופטת ע' ברון

המבקשת: מדינת ישראל

נגד

המשיבים:
1. עמית פוגל
2. יהושוע שוקי רבי
3. מרדכי יאיר חסין
4. זלמן שלמה ניאמצ'יק
5. אופיר ניאמצ'יק

בקשה רביעית להארכת מעצרו של משיבים 4-1
ובקשה חמישית להארכת מעצרו באיזוק אלקטרוני של
המשיב 5 מעבר לתשעה חודשים לפי סעיף 62 לחוק
סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ט בשבט התשע"ח (14.02.18)

בשם המבקשת: עו"ד אפרת גולדשטיין; עו"ד צחי הבדלי

בשם המשיב 1: עו"ד בנצי קבלר; עו"ד יקי קהן

עמוד 1

בשם המשיב 2:	עו"ד ירון ברזילי; עו"ד ניר זנו
בשם המשיבים 3-4:	עו"ד רצון דרחי; עו"ד אליקה לוין
בשם המשיב 5:	עו"ד תמיר סננס

החלטה

בקשה רביעית להארכת מעצר של המשיבים 1-4 ב-150 ימים, ובקשה חמישית להארכת מעצרו בפיקוח אלקטרוני של המשיב 5 ב-150 ימים, והכל מיום 14.2.2018. זאת, לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה-מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) ובשל מעורבותם לכאורה בעבירות רצח, חבלה בכוונה מחמירה ועבירות נשק.

רקע

1. ביום 21.8.2016 הוגש נגד המשיבים כתב אישום המחזיק עשרה אישומים, וביום 31.8.2016 הוגש כתב אישום מתוקן ובו מספר תיקונים טכניים (תפ"ח 48914-08-16, להלן: כתב האישום). על פי כתב האישום, המשיבים 1-2 השתייכו בתקופת הזמן הרלבנטית ל"חבורת ראשל"צ מערב", שקיימה קשרים עברייניים עם חבורה שבראשה עמד יצחק אברג'יל שעימה היו מזוהים בתקופה הרלבנטית המשיבים 3-5, ושפעלה לפגוע באנשי החבורה היריבה המכונה "חבורת ראשל"צ מזרח". קשרים אלו התבצעו מתוך שיתוף וזרות אינטרסים והתבטאו בסיוע לביצוע עבירות פליליות שונות, ובהן פגיעה במי שנחשד על ידם כפוגע באינטרסים של אחת החבורות או מסייע לחבורה יריבה. במסגרת כתב האישום מפורט כי במהלך חקירת המשטרה נחתמו הסכמי עד מדינה עם א.א. וב.ב.

כתב האישום הוגש אף נגד שלמה גבריאל (להלן: גבריאלי), ואולם גבריאלי שוחרר בהסכמת הצדדים עוד ביום 3.11.2016 למעצר בית בתנאים מגבילים ומשכך אינו נמנה בבקשה זו.

2. הנאשמים 1-5 בכתב האישום, שהם המשיבים 1-5 בהתאמה בבקשה שלפניי, מואשמים בעבירות כלהלן:

המשיב 1 מואשם בביצוע שתי עבירות רצח בכוונה תחילה, לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); חבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק; שתי עבירות קשירת קשר לביצוע פשע (רצח), לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; ושתי עבירות בנשק (החזקה), לפי סעיף 144(א) לחוק.

המשיב 2 מואשם ברצח בכוונה תחילה, עבירה לפי סעיף 300(2)(א) לחוק; וקשירת קשר לביצוע פשע (רצח),

עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

המשיב 3 מואשם ברצח בכוונה תחילה, עבירה לפי סעיף 300(א)(2) לחוק; שלוש עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע (רצח), עבירה לפי סעיף 499(א)(ו) לחוק; עבירת סיוע לאחר מעשה (רצח), עבירה לפי סעיפים 260 ו-261(ו) לחוק; עבירות בנשק (ניסיון ייצור), לפי סעיף 144(ב2) ביחד עם סעיף 25 לחוק; עבירות בנשק (החזקה), לפי סעיף 144(א) לחוק.

המשיב 4 מואשם בביצוע שתי עבירות קשירת קשר לביצוע פשע (רצח), לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; עבירת סיוע לרצח לפי סעיף 300(א)(2) עם סעיף 31 לחוק; קשירת קשר לביצוע פשע (חבלה בכוונה מחמירה), עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; עבירות בנשק (ניסיון ייצור) לפי סעיף 144(ב2) ביחד עם סעיף 25 לחוק; עבירות בנשק (החזקה), עבירה לפי סעיף 144(א) לחוק; וקשירת קשר לביצוע פשע (פריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה), עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק.

המשיב 5 מואשם בסיוע לרצח, עבירה לפי סעיף 300(א)(2) בצירוף סעיף 31 לחוק; קשירת קשר לביצוע פשע (רצח), עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; קשירת קשר לביצוע פשע (פריצה לרכב בכוונה לבצע גניבה), עבירה לפי סעיף 499(א)(1) לחוק; עבירות בנשק (נשיאת נשק ואביזר ו/או תחמושת), עבירה לפי סעיף 144(ב) לחוק; חבלה במזיד (לרכב), עבירה לפי סעיף 413 לחוק; פריצה לרכב (בכוונה לבצע גניבה או פשע), עבירה לפי סעיף 413 סיפא לחוק; וגניבה מרכב, עבירה לפי סעיף 413ד(א) לחוק.

הליכי המעצר

3. במקביל להגשת כתב האישום הוגשה בקשה למעצר המשיבים עד תום ההליכים המשפטיים. בתוך כך נטען על ידי המבקשת (להלן גם: המדינה) כי קיימות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס למשיבים, וכי מעשיהם מקימים עילת מעצר סטטוטורית בהתאם לסעיפים 21(א)(1)(ג) ו- 21(א)(1)(ג)(4) לחוק המעצרים. עוד נטען כי קיים חשש לשיבוש הליכי משפט והתחמקות מהליכי שפיטה ביחס לכלל המשיבים (להלן: בקשת המעצר).

בדיון הראשון בבקשת המעצר שהתקיים לפני כב' השופט ב' שגיא, הסכימו הצדדים באמצעות באי כוחם באותה עת כי קיים "ניצוץ ראיתי". ואולם, במשך מספר חודשים לא הוסדר הלכה למעשה ייצוגם של אף אחד מן המשיבים ומשך הדיון בבקשת הארכת המעצר עד תום ההליכים נדחה מעת לעת. בדיון שנערך ביום 27.12.2016 הודיעו באי כוח המשיבים 1-2 על הסדרת ייצוגם אלא שבשלב זה נטען כי טרם קיבלו לידיהם את מלוא חומרי החקירה הרלבנטיים. בדיונים מאוחרים נשמעו טענות נוספות מטעם המשיבים לעניין חומרי החקירה ובדיון מיום 23.4.2017 התבקש בית המשפט המחוזי לדחות פעם נוספת את הדיון בבקשה למעצרים עד תום ההליכים שכן אף במועד זה טרם הועברו מלוא חומרי החקירה שהתבקשו.

בא כוח המבקשת מצידו הצהיר כי מרבית חומרי החקירה הועברו לידי ההגנה, ובהינתן שמדובר בתיק רחב

היקף והזמן שחלף, סברה המבקשת כי לנוכח הפסיקה בנדון הגיעה העת לקיים דיון בסוגיית הראיות לכאורה. בית המשפט דחה את הדיון ליום 22.5.2017.

בחלוף 9 חודשים מעת מעצרו של המשיבים והגשת כתב האישום, טרם הוכרעה הבקשה למעצר עד תום ההליכים והמבקשת הגישה בקשה ראשונה לבית משפט זה להארכת מעצרו של המשיבים ב-90 ימים. בהחלטות מיום 7.5.2017 ומיום 10.5.2017 הארכתי בהסכמת הצדדים את מעצרו של כלל המשיבים ב-90 ימים (בש"פ 3739/17).

4. בדיון מיום 22.5.2017 ייצגם של המשיבים 3-5 טרם הוסדר סופית, ועם זאת המבקשת ובאי כוחם באותו מועד הגיעו להסכמה שלפיה המשיבים 3-5 יעצרו עד תום ההליכים בכפוף לכך שיתאפשר להם לטעון בעתיד לשחרורם ללא צורך בעמידה בתנאי העיון החוזר. בית המשפט המחוזי נתן תוקף להסכמות הצדדים והורה על מעצרו עד תום ההליכים. נקבע דיון נוסף ליום 12.7.2017 בעניינם של המשיבים 1-2 בנוגע לשאלת קיומן של ראיות לכאורה. בדיון שהתקיים בהליך העיקרי ביום 12.6.2017 הוסדר לבסוף ייצוגם של המשיבים 3-5.

בדיון נוסף שנערך בבקשת המעצר ביום 12.7.2017, חזרו וביקשו באי כוחם של המשיבים 1-2 שלא לטעון לקיומן של ראיות לכאורה בשל חוסרים בחומרי חקירה והתנגדו למתן החלטה בבקשה. המדינה טענה לגופם של דברים על בסיס עיקר הראיות בתיק. בהמשך, רשם בית המשפט את הסכמת בא כוח משיב 2 כי יסכים בשלב זה להארכת מעצרו בחלוף תקופת המעצר המסתיימת ב-20.8.2017 למשך 90 ימים נוספים, בלא שהדבר יעמוד לרועץ למשיב 2 בבואו בעתיד לטעון לגופו של עניין. אשר למשיב 1, בית המשפט המחוזי קבע כי החלטה בעניינו תינתן בדיון שיערך ביום 15.8.2017, ואולם קודם שזו ניתנה הודיע גם בא כוח משיב 1 כי הוא יסכים להארכת מעצרו ב-90 ימים.

5. בראשית אוגוסט 2017 הגישה המבקשת לבית משפט זה בקשה שניה להארכת מעצרו של המשיבים 1-5 ב-90 ימים נוספים מעבר לתשעה חודשים. משהתקבלו הסכמות המשיבים 1-4 האריך בית המשפט (השופט נ' הנדל, בש"פ 6254/17) את מעצרו בתשעים ימים נוספים; ולאחר שהושגו הבנות בין המבקשת למשיב 5, מעצרו הוארך אף הוא בהסכמה, בארבעים וחמישה ימים.

בדיון שהתקיים לפני בית המשפט המחוזי ביום 14.9.2017 חזרה המדינה על בקשתה כי תינתן החלטה בבקשת המעצר של המשיבים 1-2. אולם אז נטען על ידי המשיבים 1-2 כי חלק ניכר מהחומרים חוסים תחת תעודת החיסיון שהוצאה ביום 15.8.2017 וכי בהעדר רשימת חומרי חקירה אין באפשרותם לטעון בנוגע לתשתית הראייתית. בית המשפט המחוזי קיבל את עמדת המשיבים 1-2 שלפיה בעת הזו אין לכפות בעניינם דיון בשאלת קיומן של ראיות לכאורה, וכי הטיעונים יישמעו במועדים נדחים.

6. ביני לביני, המשיב 5 הגיש בקשה לעיון חוזר בהחלטת המעצר עד תום ההליכים בעניינו, ובית המשפט המחוזי קבע כי יש לבחון בתסקיר את התאמתו למעצר בפיקוח אלקטרוני. ביום 24.9.2017, וחרף תסקיר שלילי בעניינו, קבע בית המשפט המחוזי, בשל מצבור שיקולים שונים, כי המשיב 5 ישוחרר ממעצר מאחורי סורג ובריח ויעצר בפיקוח אלקטרוני. השיקולים שמונה בית המשפט, בין היתר, הם העובדה שעברו הפלילי של המשיב 5 אינו מכביד; חלקו בכתב

האישום אינו מרכזי; הדמיון לעניינו של גבריאל ששחרר למעצר בית עוד בראשית ההליך; וכן העובדה כי משיב 5 שהה במעצר לתקופה ממושכת במסגרת אישומים בתיק אחר, שמהם זוכה בעבר, ואף שהה במעצר אלקטרוני מבלי שנטען כי נרשמו הפרות כלשהן.

7. בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיב 5 ב-45 ימים נוספים הוגשה ביום 18.9.2017 לבית משפט זה. ואולם משניתנה ההחלטה בעניינו לעניין מעצרו בפיקוח אלקטרוני, ובהסכמת הצדדים, הוארך באותו שלב מעצרו בפיקוח אלקטרוני ב-45 ימים בהחלטה מיום 27.9.2017 (השופט ע' פוגלמן, בש"פ 7283/17).

ביום 1.11.2017 הוגשה לבית משפט זה בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיבים 1-4, ובקשה רביעית להארכת מעצרו של המשיב 5 בפיקוח אלקטרוני. בהחלטה מיום 5.11.2017, הוארך בהסכמה מעצרו של המשיבים 4-2 ב-90 ימים נוספים (השופט ד' מינץ, בש"פ 8524/17). בענינים של המשיבים 1 ו-5 התקיים דיון שלאחריו בהחלטה מיום 3.1.2018 הורה בית המשפט גם על הארכת מעצרו של המשיבים 1 ו-5 ב-90 ימים נוספים. כך, בין היתר, תוך שנקבע כי מסוכנותם נמצאת ברף העליון וטבועה בטיב ובאופי העבירות המיוחסות להם. עוד נקבע כי קצב התקדמות ההליך העיקרי מעורר אי נחת ואולם אין די בכך על מנת להורות על שחרור המשיבים 1 ו-5 לחלופת מעצר. כן הובהר כי יש לזקוף לחובת המשיבים 1 ו-5 את העובדה שהסדרת ייצוגם התעכבה במשך זמן רב והושלמה רק ביום 12.6.2017. עם זאת, בית המשפט ציין כי גם למבקשת יש יד בעיכוב הניכר שחל בניהול ההליך - כאשר בחלוף שנה מעת הגשת כתב האישום, טרם העבירה לידי ההגנה את מלוא חומר הראיות הדרוש לה. ואולם בית המשפט סבר כי שיקול זה אינו שוקל כשלעצמו לשחרור המשיבים 1 ו-5, זאת לנוכח חומרת המעשים המיוחסים להם, מידת המסוכנות הנשקפת מאיתם, ומורכבות האישומים; וכל אלה, כך נקבע, מחייבים אמת מידה שונה מאשר אמת המדיה "הרגילה" לבחינת קצב התקדמות ההליך.

8. בד בבד עם הליכי הארכת המעצר בבית משפט זה, ביום 3.11.2017 הוגש כתב אישום נוסף נגד המשיב 1 - המייחס לו עבירות של קשירת קשר לביצוע פשע וניסיון לרצח (תפ"ח 6857-11-17, להלן: כתב האישום הנוסף). בסמוך לכך הוגשה בקשה מטעם המדינה לאיחוד ההליכים בין כתב האישום כהגדרתו לעיל וכתב האישום הנוסף, ובקשה נוספת למעצר עד תום ההליכים. לקראת הדיון בבית המשפט המחוזי בבקשת המעצר (בנוגע לכתב האישום) שנקבע זה מכבר ליום 16.11.2017, ביקש המשיב 1 את דחייתו משום כתב האישום הנוסף והבקשה לאיחוד ההליכים. בקשה נוספת לדחיית דיון מטעמו התקבלה וזה נקבע ליום 19.12.2017, אז עתיד היה להישמע טיעונו של המשיב 2 בבקשת המעצר לאחר שאף עניינו נדחה מעת לעת לבקשתו בשל החוסר בחומרי החקירה. ואולם אף בדיון זה בא כוח המשיב 1 ביקש שלא לטעון בנוגע לתשתית הראייתית, וזאת משטרם הוכרעה הבקשה לאיחוד ההליכים; ומשכך, בית המשפט דן בעניינו של המשיב 2 בלבד. ביום 15.1.2018 ניתנה החלטת בית המשפט המחוזי ולפיה מעצרו של המשיב 2 הוארך עד תום ההליכים. זאת בהינתן קיומן של ראיות לכאורה להוכחת האישומים המיוחסים לו, וקיומן של עילות מעצר של מסוכנות, וחשש לשיבוש הליכי משפט והימלטות מהדיון. ערר שהוגש על החלטה זו נדחה בהחלטת השופט ע' פוגלמן שניתנה בסמוך לאחר הדיון בבקשה דנן (בש"פ 916/18 רבי נ' מדינת ישראל (15.2.2018)).

ביום 8.1.2018, ולאחר שהתקבלה החלטה בדבר איחוד ההליכים כבקשת המדינה, נקבע כי שתי הבקשות למעצר עד תום ההליכים בעניינו של המשיב 1 יישמעו במאוחד, ואולם נראה כי אף כיום טרם נשמעו טיעונו של המשיב

מהלך הדיונים בתיק העיקרי

9. הקראת כתב האישום התקיימה ביום 6.9.2016 אולם המועד למתן מענה לכתב האישום נדחה מעת לעת משום הצורך בהסדרת ייצוג המשיבים, הוצאת תעודת חיסיון וקבלת חומרי החקירה. בחודש מאי 2017, ועל רקע הצהרת המדינה שלפיה עיקר חומרי החקירה הועברו, הורה בית המשפט המחוזי כי שמיעת הראיות תחל בחודש ינואר 2018. ואולם ייצוגם של המשיבים 3-4 הוסדר רק בחודש יוני 2017, ומשכך ביקש בא כוחם לדחות את מועדי ההוכחות לחודש יוני 2018. המדינה התנגדה לדחיית הדיון, ובית המשפט המחוזי נעתר חלקית למבוקש וקבע כי דיוני ההוכחות יחלו בחודש מרץ 2018, ובהמשך יתקיימו דיונים פעמיים בכל שבוע. יצוין כי ביום 21.8.2017 פנתה המדינה אל בא כוח המשיבים 3-4 תוך כיתוב ועדת האתיקה של לשכת עורכי הדין, בשאלה אם אינו מצוי בניגוד עניינים לנוכח העובדה שייצג בעבר במשך 10 שנים אחד מעדי המדינה. ביום 13.12.2017 התקבלה החלטת ועדת האתיקה כי אין מניעה בהמשך הייצוג ובדיון בהליך העיקרי שהתקיים ביום 14.12.2017 הוסדר בשנית ייצוגם של משיבים 3-4.

10. ביני לביני, הוגשו כאמור בראשית חודש נובמבר 2017 כתב האישום הנוסף והבקשה לאיחוד הליכים, וביום 21.12.2017 הגישה המדינה בקשה מתוקנת לאיחוד הליכים שבמסגרתה ביקשה כי רק עדותו של עד המדינה תישמע במשותף. ואולם ביום 3.1.2018 ובהיעדר התנגדות מצד מי מהמשיבים, הורה בית המשפט המחוזי בהליך העיקרי על איחוד ההליכים בהתאם לבקשתה של המדינה לכתחילה. בדיון זה עלו טענות לעניין העברת חומרי החקירה, מועד תחילת שמיעת הראיות וסוגיית ייצוגם של הנאשמים הנוספים בתיק שאוחד (להלן: הנאשמים הנוספים). לאחר שמיעת טענות הצדדים נקבע כי המדינה תעשה כל שניתן על מנת להעביר להגנה את מלוא החומרים החסרים וכי מועד תחילת שמיעת הראיות יידחה ליום 4.6.2018. עוד נקבע כי ניתנת שהות נוספת להסדרת ייצוגם של הנאשמים הנוספים וככל שייצוגם לא יוסדר ימונה סנגור מטעם הסנגוריה הציבורית. בדיון מיום 31.1.2018 הודיעה המדינה כי בקרוב תוצא תעודת חיסיון נוספת וכן תושלם העברת חומרי החקירה שעוד חסרים. אף בדיון זה לא הוסדרה סוגיית הייצוג של הנאשמים הנוספים ובית המשפט המחוזי הורה למדינה "לשנס מותניים" בעניין חומרי החקירה. מעין בפרוטוקול הדיון שהתקיים בהליך העיקרי ביום 19.2.2018 דומה כי סוגיית ייצוגם של הנאשמים הנוספים באה על פתרונה.

טעונו הצדדים בבקשת הארכת המעצר הנוכחית

11. לטענת המדינה, מסוכנותם של המשיבים עולה מעובדות כתב האישום המייחס להם את החמורות שבעבירות המצויות בספר החוקים. המדינה מציינת כי לכלל המשיבים עבר פלילי, לרוב משמעותי, וכי פרט למשיב 2 כולם ריצו עונשי מאסר בפועל. המדינה מוסיפה כי למסוכנות המשיבים מתווסף החשש לשיבוש הליכי חקירה, בין בדרך של השפעה על עדי תביעה מעורבים ובין בדרך של פגיעה אלימה בעדי המדינה. עוד נטען כי מדובר בתיק מורכב, הכולל מספר רב של אישומים, מאות עדי תביעה, עדי מדינה וחומרי חקירה בהיקף רחב; וכי התמשכות ההליכים נובעת ממורכבות התיק וכן בשל הקושי בהסדרת ייצוגם של המשיבים.

בדיון שהתקיים לפניי ביום 14.2.2018 הוסיפה ב"כ המדינה כי כבר נקבע בפסיקה שבפרשות מורכבות ומסועפות, הקריטריונים לבחינת קצב התקדמותו של ההליך שונים בהכרח מהקריטריונים לבחינת קצב התקדמות בתיקים שאינם מורכבים. כן נטען כי הוראות חוק הסדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, הקובעות בין היתר בסעיף 74 שבו כי כלל חומר החקירה יועמד לרשות הנאשם עם הגשת כתב האישום או בסמוך לכך, אינן משקפות את סטנדרט ההתנהגות בפועל בתיקים סבוכים מעין אלו. עוד נטען כי רשימת חומרי החקירה המלאה, המשלימה את רשימת חומרי החקירה הקודמת שהועברה, נמסרה לאחרונה למשיבים וכי הראיות הגולמיות, ובהן האזנות הסתר ודפי ההפקה, הועברו זה מכבר. משכך, לעמדת המדינה, החוסר המהותי היחיד בחומרי החקירה הוא תמלילי האזנות הסתר, ולהערכתה אף הם יימסרו למשיבים בתוך מספר שבועות. מכל מקום, המדינה מדגישה כי לידי המשיבים הועברה ליבת חומרי החקירה, ולכן אין מניעה להתחיל בשמיעת ההליך עצמו. בנוסף נטען כי ההחלטה על איחוד ההליכים לא אמורה לגרום לעיכובים נוספים, שכן חומר החקירה בכתב האישום הנוסף הועמד לרשות ההגנה וייצוג הנאשמים הנוספים יוסדר בתוך זמן קצר.

בלא לגרוע מהאמור, בהמלצת בית המשפט הודיעה באת כוח המבקשת כי היא אינה עומדת על בקשתה להארכת מעצר ב-150 ימים, וכי הבקשה תועמד על 90 ימים בלבד.

12. לטענת בא כוח המשיב 1, יש לדחות את הבקשה לנוכח העיכובים הרבים של המבקשת והתנהלותה הקלוקלת בהעברת חומרי החקירה לידי המשיבים. לטענתו, אין לתלות את דחיית מועדי דיוני ההוכחות בסוגיית הייצוג, וזאת שעה שאף כיום כלל חומרי החקירה טרם נמסרו. ב"כ המשיב 1 הוסיף וטען כי רשימת חומרי החקירה הועברה לידי רק ביום 12.12.2018, כי מהחומרים שהועברו עולה כי ישנן מעל 4,800 הקלטות של האזנות סתר וכי במסגרת סעיף 62 לחוק המעצרים יש לייחס חשיבות לצפי התקדמות ההליך בתיק העיקרי והתמשכותו הצפויה. עוד נטען כי תעודת החיסיון שהוצאה כוללת עשרות עמודים וכי היא רק הראשונה מבין 3 תעודות חיסיון שיוגשו בתיק המאוחד. לגישת ב"כ המשיב 1, בהינתן העיכוב הרב בהעברת חומרי החקירה, היעדר ראיות לכאורה וצפי התמשכות ההליך, יש לשחרר את המשיב 1 למעצר בפיקוח אלקטרוני. לדבריו, אין להשלים עם המצב שלפיו בעניינו של המשיב 1 מתבקשת הארכת מעצר רביעית מבלי שהוכרעה הבקשה למעצרו עד תום הליכים. לבסוף נטען, כי המשיב 1 נעדר עבר פלילי בעבירות אלימות.

13. בא כוח המשיב 2 התמקד אף הוא בטיעונו בכך שהמשיבים צפויים לבוא בפתחו של בית משפט זה פעם נוספת עוד טרם שתחל שמיעת הראיות בתיק העיקרי וכי הדבר מטה את הכף לשחרורם למעצר בפיקוח אלקטרוני כבר עתה. כן נטען כי הפסיקה קבעה בעבר כי יש לשחרר לחלופת מעצר מקום שקיימת התמשכות של ההליכים, גם אם האחריות לכך רובצת בחלקה לפתחה של ההגנה - וזאת, אף במקרים שבהם מדובר באישום ברצח. בנוסף נטען כי אין להתייחס למעצרים של המשיבים כולם כמכלול - שכן למשיב 2 מיוחס אישום אחד בלבד וניתן היה להגיש בעניינו כתב אישום נפרד ובכך לייעל את ההליכים. נטען כי העיכובים בהליך נגרמו אף בשל הבקשה שהוגשה לאיחוד הליכים שאינו נוגעת למשיב 2, וכי צפוי שדיוני ההוכחות שנקבעו לחודש יוני הקרוב יידחו פעם נוספת שעה שייצוגם של הנאשמים בכתב האישום הנוסף טרם הוסדר. לבסוף נטענו טענות שונות לעניין טיב הראיות ולעניין מסוכנותו של המשיב 2; ובתמצית, נטען כי המשיב 2 נעדר עבר פלילי משמעותי וכי למרות שמסוכנותו אינהרנטית לעבירות המיוחסות לו - מאז הרצח המיוחס לו בשנת 2012 ועד למעצרו בשנת 2016 (וממילא, עד היום) לא ביצע כל עבירה.

14. בא כוח המשיבים 3-4 סבור כי ההליך העיקרי צפוי להסתיים רק בעוד כמה שנים, ובמצב הדברים שבו בית המשפט מודע לכך שבקשת הארכה הנוכחית אינה אלא אחת מני רבות שעוד יהיו, אין להורות על המשך מעצרם ויש לבחון היתכנותה של חלופת מעצר כבר היום. לשיטתו, יש לקחת בחשבון את העובדה שמשיבים 3-4 היו נתונים במעצר כשלוש שנים וחצי בתיק קודם שבו, בין היתר, יוחס למשיב 4 רצח יצחק גפן ז"ל, אישום שבו מואשם בתיק דנן המשיב 3, וכן יוחסה למשיבים 3-4 מעורבות ברצח אבי דוד ז"ל. המשיבים 3-4 מדגישים כי הם זוכו מכל אשם בתיק הקודם ועניינם הפך לחלוט רק ביולי 2017 לאחר שהמדינה חזרה בה מערעור שהגישה לבית המשפט העליון על זיכויים. מעצר ממושך זה, שהיה גם מנת חלקו של המשיב 5 שהיה מעורב באותה פרשה, נלקח בחשבון לטענתם במסגרת החלטת בית המשפט המחוזי כאשר הורה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני של המשיב 5; ומשכך יש להתחשב באמור גם בעניינם.

15. בא כוח המשיב 5 מוסיף על האמור כי חלקו בכתב האישום אינו משמעותי, וכי בפועל המשיב 5 עצור זאת הפעם השנייה על מעורבותו ברצח יצחק גפן ז"ל - וזאת חרף זיכוי המוחלט כאמור באישומים הקודמים. לטענתו קיימת הפליה בעניינו בהשוואה לגבריאל, ששוחרר כאמור ממעצר כבר בחודש יוני 2017, ויש לקחת בחשבון את הסיכוי כי ייעשה למשיב 5 עוול פעם נוספת. במצב דברים זה, ומשום מעורבותו המצומצמת בכתב האישום, נטען כי יש לשחררו לאלתר.

16. במענה לטענות המשיבים הוסיפו ב"כ המבקשת כי חלק ניכר מחומרי החקירה המבוקשים אינו קשור לכתב האישום המתוקן במישרין אלא לעדי המדינה ולפרשות אחרות וכי מספר השיחות הרלבנטיות שתמלולן נדרש הוא מצומצם לאין ערוך מכפי שנטען. בנוגע להתמשכות ההליכים, נטען כי בית המשפט המחוזי הדגיש בהחלטתו מיום 31.1.2018 כי לא ינתנו ארכות נוספות לצורך הסדרת ייצוגם של הנאשמים הנוספים, וכי מכל מקום ניתן יהיה להתחיל את דיוני ההוכחות בעדותו של עד המדינה בפרשה שאינו קשור לעניינם של הנאשמים בכתב האישום הנוסף. ב"כ המדינה הדגישו כי היו אלו המשיבים 1-2 שמיאנו לטעון לעניין קיומן של ראיות לכאורה למרות שליבת החומרים הועברה לידם, ובכך הביאו לעיכוב הליכי המעצרים; עוד ציינו ב"כ המדינה כי עניינם של כלל המשיבים נשמע במאוחד בשל היותם חלק מאותה כנופיית פשע. לבסוף נטען כי בניגוד לטענת המשיבים, יש הבדל מהותי בכתב האישום בין העבירות המיוחסות למשיבים 3-5 לבין אלה המיוחסות לגבריאל, ויש לדחות את טענות ההפליה לעניין זה.

17. לאחר הדיון הוגשה בקשה להגשת מסמכים על ידי בא כוחו של המשיב 2 המצביעים לטעמו על חולשה ראייתית בהתייחס לכתב האישום הנוסף.

דיון

18. לאחר עיון בבקשה, האזנה לטענות הצדדים ובחינת החומר שהונח לפניי, הגעתי למסקנה כי במכלול השיקולים הרלוונטיים הבקשה להארכת מעצרם של המשיבים דינה להתקבל ביחס למשיבים כולם. יצוין אגב כך כי טוב עשתה באת כוח המדינה שחזרה בה בפתח הדיון מבקשתה להארכת המעצר ב-150 ימים, שכן מן הראוי שהסמכות הנתונה לבית המשפט בסעיף 62(ב) לחוק המעצרים תישמר למקרים חריגים - וזאת בשל הפגיעה הגלומה בה בזכויותיהם החוקתיות של נאשמים (ראו: בג"ץ 2442/11 שטנגר נ' יו"ר הכנסת, פסקאות 37-43 לפסק דינו של הנשיא א' גרוניס ((26.6.2013)).

19. הלכה היא כי במסגרת הליך להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק המעצרים, שומה על בית משפט לאזן בין זכות החוקתית של הנאשם לחירות, לנוכח חזקת החפות שעומדת לו כל עוד לא הורשע בדין, לבין האינטרס שבהבטחת שלום הציבור ובטחונו תוך שמירה על תקינות ההליך המשפטי (ראו: בש"פ 1467/17 מדינת ישראל נ' אברג'יל, פסקה 37 (1.3.2017)) והאסמכתאות שם (להלן: עניין אברג'יל)). על איון זה להיעשות בהתחשב במגוון שיקולים ובמרכזם המסוכנות הנשקפת מן הנאשם כמו גם החשש לשיבוש הליכי משפט על ידו או הימלטות מן דין. מנגד נשקלת עוצמת הפגיעה בחירות, הנגזרת בין היתר ממשיך התקופה שבה נתון נאשם במעצר, קצב התקדמות ההליכים המשפטיים בעניינו ואף צפי התמשכות ההליכים (שם). שיקולים אלו כרוכים זה בזה ויוצרים מעין "מקבילית כוחות" ולפיה ככל שההליך העיקרי מתארך, במיוחד כאשר הדבר נגרם בעטיה של המדינה, כך גובר אינטרס החירות של הנאשמים וגובר משקלה של חזקת החפות ממנה הם נהנים ביחס לאינטרס של שלום הציבור ובטחונו; ואולם עדיין ובכל מקרה נדרש להשקיף על התמונה בכללותה (ראו: בש"פ 4773/15 מדינת ישראל נ' פלוני (15.7.2015))(להלן: עניין פלוני)).

20. המדובר בענייננו בתיק מורכב, שבו ריבוי אישומים ונאשמים, שמיוחסת להם פשיעה חמורה ומאורגנת; תיק שביורו כרוך במאות עדים ומסמכים - ובכגון דא כבר נפסק כי אמת המידה לקצב התקדמותו של ההליך העיקרי אינה בהכרח זהה לאמת המידה לבחינת קצב התקדמותם של הליכים אחרים (ראו למשל: עניין אברג'יל, פסקה 38; בש"פ 6703/16 מדינת ישראל נ' אבו כאטר, פסקה 15 (11.9.2016)); בש"פ 8840/11 מדינת ישראל נ' זגורי, פסקה 20 (13.12.2011)). מורכבות הפרשה, שעניינה בכנופיית פשע שפעלה על פי כתב האישום בתיאום ותוך ביצוע עבירות חמורות ואכזריות, מצדיקה בחינה והתייחסות בהתאם, לפרקי הזמן שנדרשו להעברת מלוא חומרי החקירה ולאופן התקדמות ההליך העיקרי.

זאת ועוד. נכון להיום המצב הוא שתידרש הארכת מעצר נוספת של המשיבים עוד טרם שתחל שמיעת הראיות הקבועה לחודש יוני, ולטענת המשיבים אף אם ההליך יתנהל באופן מיטבי, הוא עתיד להסתיים בשל נסיבות שאינן תלויות במשיבים, רק בעוד מספר שנים; ונימוק זה כשלעצמו מצדיק בחינת חלופת מעצר כבר כעת. אכן, חזקת החפות עומדת למשיבים, ואולם כבר נפסק לא אחת כי התמשכות ההליכים כשלעצמה אינה יכולה לאיין את משקל האינטרסים הציבוריים. על בית המשפט לבחון אפוא בכל נקודת זמן רלבנטית את מכלול השיקולים הנוספים, ולאזנם בהתאם (ראו: עניין פלוני, פסקה 7). אימוץ עמדת המשיבים כמות שהיא וללא עריכת האיזונים המתאימים עלולה להביא למצב שבו דווקא כאשר עסקינן בכתב אישום בפרשות מורכבות וסבוכות מעין אלו, שבהן חומרת העבירות ומסוכנות הנאשמים היא רבה על פניה - ישוחררו הנאשמים לחלופת מעצר כבר בשלבים מוקדמים, בשל צפי המעצר ומשכם של ההליכים. הנה כי כן, דומה כי בחינה עיתית של מכלול הנסיבות מידי 90 ימים באופן פרטני ובראיית השיקולים הצריכים והאיזונים המתבקשים, מגשימה את תכלית חוק המעצרים ואת סמכות הארכת המעצר שהופקדה בידי בית משפט זה.

21. קצב התקדמות ההליכים בתיק אכן מעורר אי נחת, כפי שאף צוין בהחלטת הארכת המעצר הקודמת בעניינם של המשיבים 1 ו-5, ונראה כי ההליך שהחל לפני למעלה משנה וחצי רחוק מסיום. אכן, אין להתעלם מכך שבתיקים מעין אלה לא בהכרח ניתן לצפות כי כלל חומרי החקירה יועברו בפעימה אחת ובסמוך לאחר הגשת כתב האישום, חרף הוראת סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי בנדון, ואולם אף אין להשלים כגזירת גורל עם כך שחומרי החקירה יועברו לשיעורים ובאופן מתמשך תוך דחיית ישיבות הוכחות. שומה על המדינה לפעול בכל מרצה ו-"לשנס מותניים" כדי לעמוד בהוראות החוק ולאפשר קיומו של הליך יעיל בלוח זמנים סביר. גם אם יש ממש בעמדת המדינה, שלפיה הוראת סעיף 74 היא "בלתי מציאותית" במובן זה שאינה תואמת את מצב הדברים בתיקים מורכבים כדוגמת זה שבו עסקינן - נראה

כי מדובר בסוגיה שעל המחוקק ליתן עליה את דעתו. יצוין בנקודה זו כי התארכות ההליכים עד כה נעוצה גם בגורמים נוספים כגון העדרו מהארץ של אחד מהנאשמים בכתב האישום הנוסף עד לעת האחרונה; הצורך שעלה לבחון את סוגיית ניגוד העניינים של בא כוחם של המשיבים 3-4; כמו גם בנסיבות התלויות במשיבים ונשקלות לחובתם. כך לדוגמא יש לציין את סוגיית הייצוג שהוסדרה בעניינם של המשיבים 1-2 בחלוף למעלה מחמישה חודשים מעת מעצרו ובחלוף כשנה בעניינם של המשיבים 3-5. דברים אלו מקבלים משנה תוקף לנוכח בקשתו של בא כוחם של המשיבים 3-4 בדיון מיום 17.7.2017 שבו ביקש לדחות את מועדי דיוני ההוכחות לחודש יוני בשל העובדה, כלשונו, כי: "קיבלתי את הייצוג לפני כחודש... בימים אלה ממש מתחיל סידור החומר עדיין לא הלימוד שלו. מבחינת היקף התיק, וכאן אני נסמך על חברי, אני עדיין לא שם". בקשה שזכתה לתמיכת המשיב 5 ואי התנגדות מצידם של המשיבים 1-2.

לצד אלה, על אף שמשפטם של המשיבים צפוי להתארך ובלא שאתעלם מן העיכובים שחלו עד כה, בשלב זה נראה כי ההליך נכנס לתלם. דיוני הוכחות ראשונים נקבעו לחודש יוני הקרוב, פעמיים בשבוע, ויימשכו עד לחודש יולי שנת 2019. ועוד יצוין כי כפי שהובהר על ידי המדינה במהלך הדיון, בנקודת הזמן הנוכחית הועברה רשימת חומרי החקירה המלאה, כמו גם האזנות הסתר ודפי ההפקה; ומשכך החסר העיקרי כעת הוא תמלול השיחות שעתיד להימסר לידי ההגנה בתוך שבועות ספורים. במצב דברים זה שבו ליבת החומר הועברה לידי המשיבים, ולנוכח הצהרת באי כוח המדינה שלפיה ניתן יהיה להתחיל בשמיעת עדותו של ב.ב. שאינו קשור לעניינם של הנאשמים הנוספים, ויוזכר שאף סוגיית ייצוגם הוסדרה לאחרונה - דומה כי אין עוד מניעה שהדיונים יתקיימו במועדם וכסדרם וניתן לצפות שבית המשפט המחוזי יעשה את כל הדרוש ויעמוד על המשמר על מנת שכך יהיה (ראו: בש"פ 120/10 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקאות 28-30 (24.2.2010)).

22. טרם שאבחן את נסיבותיהם הפרטניות של המשיבים יצוין כבר עתה כי מסוכנותם של משיבים 1-3 שמיוחס להם ביצוע מעשי רצח, מצויה ברף העליון וטבועה באופי העבירות המיוחסות להם. המסוכנות אינהרנטית לעבירות אלה, המקימות כאמור עילת מעצר סטטוטורית; וכבר נקבע, אף בעניינם של המשיבים, כי שחרור נאשם בביצוע רצח בכוונה תחילה ממעצר מאחורי סורג ובריח ייעשה אך במקרים חריגים ויוצאי דופן (ראו: בש"פ 1826/16 מדינת ישראל נ' פלוני (16.3.2016); בש"פ 8524/17 מדינת ישראל נ' פוגל (3.1.2018)). אין להקל ראש אף בחומרת המעשים המיוחסים למשיבים 4-5, שכן בפעולותיהם סייעו לכאורה לביצוען של אותן עבירות חמורות, ומיוחסות להם אף עבירות נוספות שהתבצעו במסגרת אותה חבורה עבריינית. באי כוח המשיבים טענו לפני כי במקרים שונים שוחררו אף נאשמים ברצח בכוונה תחילה לחלופות מעצר או הושמו במעצר בפיקוח אלקטרוני. ואולם, אין זה חזון נפרץ שהעבירות המיוחסות לנאשמים נעשו במסגרת חבורה מאורגנת, וזהו שיקול לחומרה בהיבט המסוכנות. מכל מקום, כפי שעוד יפורט, לא מצאתי כי התקיימו במקרה דנן אותן נסיבות חריגות המצדיקות את שחרורם של מי מהמשיבים לחלופת מעצר נכון לעת הזאת, אף לא שחרורם של מי מהמשיבים 1-4 למעצר בפיקוח אלקטרוני. ויוזכר בהקשר זה, כי מעצר בפיקוח אלקטרוני אינו נוסחת פלא שיש בה כשלעצמה משום מענה למי שנשקפת ממנו מסוכנות גבוהה לציבור ולא כל נאשם שנקבע לגביו כי עליו לשהות במעצר הוא "מועמד אוטומטי" למעצר בפיקוח אלקטרוני (ראו: בש"פ 5285/15 מדינת ישראל נ' פלוני (10.8.2015)).

יוער כי חרף טענותיהם של באי כוח המשיבים בעניין זה, ככלל הליך לפי סעיף 62 לחוק המעצרים אינו האכסניה לבחינת טענות בדבר קיומן של ראיות לכאורה ועוצמתן ומשכך לא אעסוק בסוגיה זו במסגרת החלטתי (ראו: בש"פ 6003/17 מדינת ישראל נ' פלוני (31.7.2017) והאסמכתאות שם). ואפנה כעת להתייחס לכל אחד ואחד

23. המשיב 1 - בניגוד ליתר המשיבים, אף כיום טרם התקבלה החלטה בדבר מעצרו של המשיב 1 עד תום ההליכים. זהו מצב בעייתי שהמנגנון הקבוע בחוק המעצרים אינו מכון אליו; וכבר נפסק בעבר כי קיים קושי להשלים עם מציאות כזו וכי שומה על בית המשפט שדן בבקשה למעצרו של נאשם על תום ההליכים, לקבל החלטה בתוך זמן סביר ולעיתים על בסיס עיקרי חומרי הראיות בלבד (ראו: בש"פ 2580/16 מדינת ישראל נ' וואהל, פסקה 33 (12.4.2016)). ואולם אין זו פעם ראשונה שבית משפט זה נדרש להאריך מעצר טרם שנתקבלה החלטה בבקשה להארכת מעצר עד תום ההליכים ואף נקבע כי ניתן להניח במצב זה, לצורך הדיון בבקשה בלבד ומובן שלא כפרקטיקה נוהגת, כי בידי המדינה מצויות ראיות לכאורה להוכחת המיוחס לנאשם (ראו: בש"פ 5224/16 מדינת ישראל נ' שירזי (4.8.2016)). נקודת המוצא בנוגע למשיב 1 היא ההחלטה מיום 3.1.2018 שבה נענתה בקשתה האחרונה של המדינה, להארכת מעצרו בפעם השלישית. לטעמי אין באיחוד התיקים ובדחיית מועדי שמיעת ההוכחות לחודש יוני כדי לשנות מנקודת האיזון בעניינו וזאת לנוכח מסוכנותו הרבה הנגזרת משתי פרשות הרצח שבהן הוא מואשם במסגרת כתב האישום. אכן, כטענת בא כוחו של המשיב 1, איחוד התיקים כמו גם סוגיית הייצוג של המשיבים 3-5 גרמו לעיכוב התקדמות ההליכים בעניינו; ואולם משהובהר כאמור כי שמיעת ההוכחות עתידה להתחיל בחודש יוני ולהמשיך באופן רצוף וסדור, וניתן יהיה להעיד תחילה את ב.ב. ללא תלות בעניינם של הנאשמים הנוספים, לא מצאתי כי התקיימו נסיבות המצדיקות את שינוי סטטוס המעצר שבו נתון המשיב 1.

24. המשיב 2 - ביום 15.2.2018, ולאחר קיום הדיון בבקשה דנן, נדחה הערר שהגיש המשיב 2 על ההחלטה בדבר מעצרו עד תום ההליכים (השופט ע' פוגלמן, בש"פ 916/18) תוך קביעה כי לאחר בחינת חומר הראיות בתיק, לא נמצא שיש מקום להתערב בהחלטת בית המשפט המחוזי וכי העורר לא הצביע על חולשה בתשתית הראייתית הלכאורית הקיימת בעניינו. עוד נקבע כי אין מקום להתערב גם בהחלטת בית המשפט המחוזי שלא להורות על שחרורו לחלופת מעצר או מעצר בפיקוח אלקטרוני, משבית המשפט המחוזי עמד על מסוכנותו, ועל החשש משיבוש מהלכי משפטי ומהימלטות. לא הונחה בפני בית משפט זה עילה להתערב בתוצאה בנסיבות המקרה. מסוכנותו הרבה של המשיב 2 נעוצה כאמור בפרשת הרצח שבה הוא מואשם ובנסיבותיה, כאשר על פי כתב האישום ביום 9.9.2012 הגיע המשיב 2 למפגש עם שרון מזרחי ז"ל מצויד בשני אקדחים וירה 12 כדורים שגרמו למותו במקום. חרף ניסיונו של בא כוחו לתאר את האירוע האמור כאירוע נקודתי ומבודד, הסתכלות מוקשית כשלעצמה, מעובדות כתב האישום עולה כי הדבר נעשה בהמשך לסכסוך שתואר בין החבורות וחשדו של המשיב 2 כי הנרצח מעורב בין היתר במותו של דניאל סמארה ז"ל שהיה חבר בחבורתו. מסוכנות זו, כמו גם החשש להימלטות ושיבוש מהלכי משפט, תוארו בהרחבה בהחלטת בית משפט זה בדחותו את הערר על מעצרו עד תום ההליכים, ואף בהחלטה בית המשפט המחוזי; ומותרים את נקודת האיזון לחובתו של המשיב 2 ולהמשך מעצרו מאחורי סורג ובריה.

25. המשיבים 3-4 - המשיבים 3-4 מצויים במעצר עד תום הליכים על פי הסכמתם מיום 22.5.2017 ולא הוגשה בעניינם בקשה לעיון חוזר, כאשר יצוין כי באותה החלטה קבע בית המשפט כי פתוחה בפניהם הדרך לטעון בכל עת לשחרורם. בעניינם של המשיבים 3-4 נטען על ידי בא כוחם כי יש לבחון את המשך מעצרו בהשוואה למשיב 5 וכי יש להתחשב במעצר הממושך שבו שהו בשל אישומים שיוחסו להם בתיק קודם בגין מעורבות במעשי רצח, ושמהם זוכו בסופו של יום.

לא מצאתי מקום להרחיב בדבר מסוכנותו של המשיב 3, אף בא כוחו לא עשה כן; וייאמר רק שהמסוכנות הנשקפת ממנו רבה ואינהרנטית למעשים המיוחסים לו, ובהם מעורבותו ברצח ג'ורדן אזולאי ז"ל, רצח יצחק גפן ז"ל, והכנת מכונית התופת כמפורט באישום החמישי שבכתב האישום. ככל שהדבר נוגע למסוכנותו של המשיב 4 וליחס שבין האישומים המיוחסים לו ולמשיב 5, יש לטעמי לערוך הבחנה בין השניים ואין לשעות לטענות בא כוחו בנדון; ואפנה בעניין זה להחלטתו של בית המשפט המחוזי מיום 24.9.2017 בעניינו של המשיב 5 שבה הודגש כי חלקו באישום השלישי שבו הוא מואשם בקשירת קשר לרציחתו של יצחק גפן ז"ל אינו מרכזי, וכי לבסוף בוצע הרצח על ידי המשיב 3 ואחרים ללא מעורבותו. זאת, בעוד מרכזיותו לכאורה של המשיב 4 בכתב האישום היא ניכרת. כך, למשל, באישום השני המייחס לו קשירת קשר וסיוע לרצח ג'ורדן אזולאי ז"ל, שלאחריו סיפק לרוצחים בגדים נקיים ופעל להטמין את האקדח שבו נעשה שימוש. למשיב 4 מיוחסת אף הכנת מכונית התופת על פי האישום החמישי לכתב האישום והחזקת אמל"ח בגן ילדים על פי האישום השמיני. מכלול אישומים אלו, וכאשר מתווסף לכך עברו הפלילי המכביד, מצביעים באופן מובהק על מסוכנותו הרבה ומעורבותו בפעילות עבריינית. אכן, כפי שנטען, המשיבים 3-4 שהו אף הם בדומה למשיב 5 במעצר ממושך בגין אישומים קודמים שמהם זוכו בסופו של יום; ואולם לנוכח המסוכנות הנשקפת מהם, לא די בכך כדי לשנות את נקודת האיזון בעניינם באופן המצדיק את שחרורם לחלופת מעצר, אף לא למעצר בפיקוח אלקטרוני.

26. המשיב 5 - המשיב 5 מצוי כאמור מאז ספטמבר 2017 במעצר בפיקוח אלקטרוני שטומן בחובו פגיעה פחותה בחירותו. בית משפט זה עמד זה מכבר על מסוכנותו של המשיב 5 בהחלטת הארכת המעצר הרביעית בעניינו מיום 8.1.2018 ולא מצאתי כי יש במעצרו הממושך בעבר כדי לשנות מסטטוס המעצר בפיקוח אלקטרוני שבו הוא נתון. ובתוך כך נתתי דעתי לתסקיר השלילי שהוגש בעניינו לבית המשפט המחוזי, שאך בשל מצבור נימוקים ומשקלם המצטבר החליט בית המשפט שלא להותירו במעצר מאחורי סורג ובריח.

27. טרם שאחתום את ההחלטה, ייאמר כי מן הראוי שהצדדים ישתפו פעולה עם בית המשפט המחוזי במאמץ לקדם את ההליך ושמיעתו במועדים שנקבעו לכך כסדרם על מנת שההליך לא יתארך מעבר למתחייב מאופיו.

סוף דבר, הבקשה מתקבלת.

מעצרים של המשיבים 1-4 מוארך בתשעים ימים החל מיום 14.2.2018, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 48914-08-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם. מעצרו של המשיב 5 בפיקוח אלקטרוני מוארך בתשעים ימים החל מיום 14.2.2018, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 48914-08-16 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ד באדר התשע"ח (1.3.2018).

שׁוֹפֵט